

Razne stvari.

(Zbor vinorejcev in krčmarjev) v Mariboru dne 11. t. m. je bil mnogobrojno obiskan od mestjanov in vnanjih. Govorilo se je tri dolge ure mnogo, pa čulo silno malo tehtnega. Med govorniki bil je tudi Seidl, ki je samo zato govoril, da je govoril, pravega predloga pa ni našel, kajti znane, da se nič pravega ne ve nasvetovati, je, ako se predlaga, da naj vlada študira vprašanje, kako brozdanju vina v okom priti. — Govoril je profesor Müller, kot „joger znanosti“, kakor se je sam predstavil, ter v nemški govor precej neslane „kranjske“ besede vpletal. Tehtnega ni s Seidlnom vred nič povedal, ampak njemu nasproti državno policijo na pomoč klical, da „pančarje“ — brozdarje zgrabi in jim na prste gleda. Kako? tega ni razločno povedal, ker se sploh povedati ne da. — Ker so se pri prvi točki predolgo mudili, razšli so se z večine o poldne poslušalci, in po dolgem besedovanju se je sklenilo, da naj odbor 12 udov prošnjo zoper vinsko brozdanje sestavi in zbornicama državnega zbora kakor tudi dotičnim ministrom odpošlje. — Čuden pa je sklep, da se naj vlada prosi, naj bi se proti ogerskim in hrvaškim vinom zopet vpeljal — mejni col!! Po vsem svetu se dela na to, da se trgovina razširi in meje odpadejo, ti pa hočejo meje proti Ogorskemu zopet zapreti, češ, da dobodo štajerski vinorejci nekako privilegijo! Gospoda! sistema je kriva, da je pri nas preveč davkarskih oklad in torej pridelovanje predrago, ne pa ogerska in hrvaška vina.

(Na vinorejski in sadjerejski šoli) v Mariboru je postavljen za drugega učitelja g. Konr. Heinrich, dozdani učitelj na gospodarski šoli v Mödlingu pri Dunaju.

(Lep dar.) Preč. Zagrebški nadškof Mihaelovič je daroval kot pisanko za vseučilišče 30.000 gl.

(Pobalinska razposajenost.) Belo nedeljo so razuzdani fantje v Čirkovski fari blizu Pragerskega dva poštenjsa tovariša, ki nista hotela z njimi rogoviliti, tako hudo stopli, da sta v smrtni nevarnosti.

(Napredok v nemčurskih šolah.) V ljubljanski višji realki dobilo je letošnje prvo polletje 73 učencev trojko! Vzrokov tega, kakor piše „Slovenec“, je več. Mnogo zamudili so učenci in pozabili na dolgih počitnicah, ktere so letos imeli zaradi osepnic; mnogo jim je na poti tudi poduk v nemščini, ktere mladež prav ne ume in bi torej slov. materni jezik moral učni jezik biti. Z nemškim učenim jezikom se ne godi škoda samo učencem, ampak tudi njih starišem, kterim donajajo sinovi za velike stroške in skrb „trojke“ domu, in to zaradi nemške prenapetosti, ki hoče po vsej sili mladež v šolah ponemčiti.

(Družba sv. Mohora) je letos, kakor naznanja „Besedn.“, skero za 2000 novih udov pridobila.

(Da capo.) V ponedeljek, 13. t. m., blizo

9. ure na večer je bilo neko mlado ženstvo za Girstmaierjevimi plotom pri hiši blizo kolodvora v Mariboru ustreljeno. — To je v nekoliko tjednih že drugi umor poulične lajne. Kultura gre močno v cvet!

(Premembe v Lavant. škofiji.) Č. g. Karl Gmajner, dozda kaplan pri sv. Jederti nad Laškim, prestavljen je k sv. Lovrencu na Bizelskem. Č. g. Jož. Masten je imenovan za župnika pri sv. Rupertu nad Laškim.

(Za družbo duhovnikov Lav. škofije) so na dalje vplačali č. gg.: Altman, Pirkovič, Velebil, Einsiedler, Martinko, Gmajner, Kurnik mljš., vsi po 11 gl.

Povabilo

k seji občnega zbora okrajne posojilnice v Ljutomeru.

Seja bo 26. aprila 1874, to je prvo nedeljo po Jurjevem. Začetek seje ob 3. uri popoldne v ljudski šoli v Ljutomeru.

V pretres pride:

I. Odborovo sporočilo o delovanju društva in o računu za čas od 15. septembra 1872 pa do 31. decembra 1873.

II. Odborovi nasveti za tako spremembo društvenih pravil, da se potem društvo lahko v društveni opisnik vpiše ali registrira.

Ker bo 26. aprila 1874, to je prvo nedeljo po Jurjevem. Začetek seje ob 3. uri popoldne v ljudski šoli v Ljutomeru.

Odbor okrajne posojilnice.

V Ljutomeru, 12. aprila 1874.

Kukovec,
načelnik.

Odprto pismo

g. Janku Pajku v Mariboru!

„Clara pacta boni amici.“

V štev. 82. od dne 12. apr. odbijate v pismu, poslanem uredniku „Slov. Naroda“, na vso sapo „natolecovanja“, izhajajoča celó — kakor se pritožujete — „iz prijaznih Vam strani“, da bi namreč — prijatelj „Gospodarja“ in njegovih nazorov bili! Strašna nesreča! In kako je hudobni svet do tega „natolecovanja“ prišel? Iz same slepote in nevednosti. „Krivo sodeč“ — pišete — „potem, da se „Slov. Gospodar“ v „narodnej“ tiskarni v Mariboru tiska in ker sem jaz vodja te tiskarne, zaključujejo nekteri ljudje, ka so moji in „Gospodarjevi“ nazori identični. Prvi, ki bi se temu mnenju uprl, bil bi gotovo g. urednik „Gospodarjev“ sam, koji bi najbolje znal povedati, da je ona trditev uprav — smešna.“ —

Brez vseh ovinkov in z vso resnostjo Vam pritrjuje urednik „Gosp.“, da je res „smešno“, ako Vas kdo na sumu ima, da so Vaši in naši nazori ednaki; da je še bolj „smešno“, če Vas kdo s takim natolecovanjem nadleguje zaradi tega, ker ste „vodja“ tiskarne, v kterej se „Gospodar“

tiska; da je pa slednjič najbolj in nad vse „smešno“, če Vas taka natolcovanja bodejo, da si niste mogli drugače pomagati, kakor da ste se s pismom uredniku „Sl. Nar.“ v naročje vrgli.

Posebneza pomislika bi se ve da vredno bilo vprašanje: so mar nazori „Gospodarjevi“ napačni, da jih s toliko skrbjo od sebe odbijate, ali so pa morebiti le Vaši nazori napačni? „Gospodar“ brani narodnost in kat. vero, in dokazal mu še nihče ni, da je na krivem stalu, pač mu pa pritrjuje ljudstvo, kar spričuje lepo število naročnikov.

Pa pustimo to! V Vašo tolažbo in — ako mogoče — v popolno Vašo rehabilitacijo pri „liberalni“ stranki dostavljam še to, da je od tistega časa, ko ste v svojem oklicu do volilcev ob volitvah v državni zbor blizo vse prekrizali, kar je „Gosp.“ v štev. 30. lanskega leta pisal in čemur ste Vi pritrčili, in kar je tudi oklic osrednjega odbora v Mariboru izrekel, in čemur ste tudi Vi pritrčili, — od tega časa, ko ste Vi vse to v svojem oklicu skoro popolnoma zatajili, od tega časa, in ker sploh v nobeni — ne duševni, ne družbini zvezi z nami ne stojite, je res prav „smešno“, če Vam še kdo očita, „ka so Vaši in „Gospodarjevi“ nazori identični“.

Po tem takem Vam zamore na Vaše javno pismo urednik „Gospodarja“ javno spričevalo dati, da ste v duhu in resnici pri „unih“, a ne pri „Gospodarju“, ki se kljub Razlag — Vošnjakovemu postopanju v državnem zboru v konfesionalnem vprašanju krepko drži in držati misli tudi v prihodnje katoliških in narodnih načel kakor pošteti bralci „Gospodarjevi“, katerih pravice in nazore zastopati si „Gospodar“ v največjo čast šteje.

Končno Vas pomilujemo, da imate kot „vodja“ narodne tiskarnice tacihi sitnob pri stranki, ktereje tako zgovorno svojo nespremenljivo udanost in prijateljstvo zagotavljate. Ker tudi preč. škofijstvo „narodni tiskarnici“ precej dela izroča, in ker je tiskala celó Tomaža Kempčana „hojo za Kristusom“, utegnute kot vodja te tiskarnice, ktero nemara „konservativni“ Slovenci največ z denarjem zalagajo, pri liberalni slov. stranki še sum vzbuditi, da ste od nog do temena — klerikalec postali! Taki so ti ljudje; oni nemajo pojma o tem, da je tudi „narodna tiskarnica“ zgolj g'schäft, kar tudi izrazuje nemški napis zunaj na tabli: „Aktienbuchdruckerei“, a ne „Nationale Druckerei“.

V drugem pismu bomo pa pojasnili Vaše nazore, s katerimi ste sami skušali se opravičiti.

Urednik „Gospodarja“.

Loterijske številke:

V Trstu 11. aprila 1874: 1 47 52 7 53.

Prihodnje srečkanje: 25. aprila.

Tržna cena pretekli teden	V Mari- boru	V Ptuj	V Celju	V Varaž- dinu
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Pšenice vagan	7 50	7 —	8 —	7 30
Rži	5 40	5 —	5 50	5 —
Ječmena	4 50	4 50	4 50	4 10
Ovsa	2 60	2 70	3 —	2 25
Turšice (koruze) vagan	5 30	5 10	5 20	5 —
Ajde	4 30	4 10	5 —	4 45
Prosa	4 80	4 80	4 80	—
Krompirja	2 50	2 —	2 —	2 50
Sena cent	1 50	2 20	1 10	1 10
Slame (v šopkih)	1 40	2 —	80	1 40
„ za steljo	— 80	1 15	— 60	— 95
Govedine funt	— 30	— 30	— 30	— 24
Teletine	— 34	— 32	— 32	— 24
Svinjetine	— 34	— 32	— 32	— 32
Slanine	— 40	— 38	— 40	— 40

Mlad fant,

1—2

kteri se hoče štacunarskega posla učiti, se sprejme takoj v štacuni na deželi.

Natančneje se pozve pri M. Berdajsu v Mariboru.

Karl Hesse,

pasarski mojster v Mariboru
Viktringhofgasse šte. 28.

1—4

priporoča se

p. n. občinstvu in posebno častitej duhovščini za vsakoršne dela, spadajoča v nja umetnijo, ter zagotavlja, da hoče pošteno in cenó postreči vsakemu.

2—3

Barve, vdelane z oljnatim firnežem,

vsake vrste, oljnati firnež, terpentin, kopal-ski lak, barvine, bron, pravo zlato v listkih, srebro, medne plošče (Metallgold), itd. itd.; zalogo vsakovrstnih ščetek (penzeljnov) priporoča po znižani ceni

H. Billerbeck,

malar in lakirar v Mariboru,
v koroški ulici.

Mlad fant,

3—3

kateri se hoče puškarskega rokodelstva učiti, se sprejme takoj pri ces. kralj. dvornem puškariju **Ivan M. Erhartu** v **Ma-ri-boru**. — Dečki iz kmetov imajo prednost.